

לעשות רצונך

דברים הנוהגים בימי העומר

הלכות

עיונים ובירורים

בעזתי

0533141925

..

wa052052@gmail.com

דברים הנוהגים בימי העומר

א. בימי הספירה מתו כ"ד אלפים מתלמידי רבי עקיבא בל"ג יום, ולכן נוהגין קצת אבלות ל"ג ימים, ויש חלוקי מנהגים בחשוב ל"ג ימים אלו;

(א) יש שמחשבין מתחלת ימי הספירה עד ל"ג בעומר, וכ"ד המחבר, ועין ¹בהערה.

(ב) יש מחשבין הל"ג יום מתחלת איר, ולכן עד ר"ח איר אין נוהגין אבלות.

(ג) יש מחשבין הל"ג יום רק בימים שאומרים תחנון, דמתוך ימי הספירה יש למעט ימי הפסח כולל אסרו חג, וששה שבתות, וב' ימי ר"ח איר, ויום אחד ר"ח סיון.

מי שנמצא במקום שאין מנהג ידוע יכול לתפס איזה מנהג שירצה, ואין צורך להחמיר מספק, וגם אינו חייב בכל שנה להתנהג במנהג שזה אלא יכול לשנות לשנה אחרת להתאבל ל"ג ימים אחרים, אך לא בשנה אחת שאז הרי לא יהיה לו חשבון ל"ג, אבל אם ידוע לו מנהג המקום אין לו לשנות אפלו להחמיר.

ב. במקום שיש קהלה אחת, בית כנסת אחת, בית דין אחד, צוהה התורה ואמרה; לא תתגודדו אל תעשו אגדות, כלומר שלא ינהגו בעיר אחת מקצתן מנהג זה ומקצתן מנהג זה, אמנם במקומות

¹ עין מ"ב תצ"ג ס"ק י"ז, ובאגרות משה או"ח א' קנ"ט, פירט השיטות; דהמחבר בס' תצ"ג סעי' ב' כתב שאין להסתפר עד ל"ד בבקר. ויש נוהגין כפי שמשמע מרמ"א שלא להסתפר רק עד ל"ג בבקר. ויש נוהגין להסתפר עד אחר ר"ח אייר ואח"כ אין מסתפרין עד ערב שבועות חוץ מל"ג בעומר כדאיתא ברמ"א סעי' ג' ובמג"א סק"ה. ויש שמסתפרין עד א' דר"ח אייר ואוסרין מא' דר"ח אייר עד ראשון של ימי הגבלה בבקר כדאיתא במג"א. ויש שהיו אוסרין מאחר אסרו חג דפסח עד ר"ח אייר ומסתפרין בב' ימים דר"ח אייר ובל"ג בעומר ושאר ימי חדש אייר אוסרין ומסתפרין מר"ח סיון ואילך כדאיתא במ"ב ס"ק ט"ו מסדור דרך החיים. ויש שאסרו כל הימים מפסח עד שבועות לבד ימי ר"ח דאייר וסיון כדאיתא במג"א שם. ועיי"ש שמבאר טעם המנהגים.

²שנתקבצו שם אנשים מכל המקומות ויש לכל קהלה בית כנסת נפרד, בית דין נפרד, אין בזה אסור אם נחלקים במנהגים, ולכן הספרדים נוהגים במנהגם כהמחבר להקל בנשואין מיום ל"ד בעמר, אבל לאשכנזים מן הראוי שלא לקבץ נשואין במשך כל ימי הספירה, וכן המנהג ³להפנע עד ר"ח סיון חוץ מל"ג בעמר.

מנהגי האבלות

ג. נהגו לאסור ⁴בימים אלו; (א) נשואים ותספרת, ומי שעבר על המנהג ונשא אשה אין קונסים אותו, כיון שבכל זאת עשה מצוה, אבל אם הסתפר בימי העמר היו נוהגים לקנסו ולהענישו. עוד נהגו לאסור לעשות רקודין ומחולות של רשות, (ג) ושללא להתענג מפלי זמר בימי הספירה, ⁵(ד) והמנהג לאסור גם שמיעת כלי נגינה מקלטים, וי"א שמנהג ההפנעות משמיעת כלי זמר חמור מאוד דהוי כמו נדר שנוגע באסור דאורייתא, ויש המפרשים טעם המנהג ⁶, כיון שמעקר הדין אין לשמע מוזיקה במשך כל ימות השנה משום זכר לחרבן, ואמנם במשך השנה מקלים בהלכה זו מטעמים שונים, ⁷אבל בימי אבלות כספירת העמר ובשלשית השבועות מחמירים בזה כעקר הדין, ויש מחמירים ⁸גם ביותר מן הדין בסעודת מצוה, ויש להחמיר בשמיעת כלי נגינה בכל ימי הספירה אף בימים שלפי מנהגו מקל בענין תספרת, ויש מחמירים ⁹דגם שירה בפיה מקלטת היא בכלל כלי שיר.

² הרמ"א אסר לחלק המנהגים, ובאגרות משה או"ח א' קנ"ט מבאר דבמקומותינו שיש מכל המנהגים אין זה גורם למחלוקת, ואין בזה משום לא תתגודדו דיש הרבה בתי דינים, אמנם במבית לוי נוטה לאחד המנהגים אצל האשכנזים.

³ ארץ ישראל (טוקיצנסקי) פי"ח ב'

⁴ שו"ע תצ"ג ומ"ב ד', מג"א א.

⁵ מנחת יצחק חלק א סימן קיא

⁶ שלחן הלוי פי"ג אות ו'

⁷ בשו"ת חלקת יעקב אורח חיים סימן סד, דיש לסמוך על שיטת רש"י ותוס' בגיטין דרך בבית המשתה על יין או שרגיל בכך כלשון הרמ"א כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר, וכלשון התוס' גיטין ז' א' ד"ה זמרא, "שמתענג ביותר" ובהגהות מרדכי ריש גיטין דדוקא במשתה בלא אכילה הוא דאסור שכן דרך עכו"ם אבל במשתה של אכילה מותר, ומובא גם במשנ"ב להלכה וכו' ועוד שאין רואים כלל המנגן ובא ממרחק רב עפ"י חדשות הטבע מיקרי פנים חדשות ואינו בכלל הגזירה, ואף שהיא רק סברא בעלמא ומי שירצה יכול לדחותה מ"מ סניף יש.

⁸ במג"א תצ"ג א' אסור רק רקודין ומחולות של רשות, ועיין במנחת יצחק א' קי"א אסור גם לצורך מצוה, והביא שם שי"א גם לנישואין.

⁹ כן דעת השבט הלוי ח' קכ"ז, אך האגרות משה א' קס"ו אינו סובר כך.

תזמורת - האפנים המתרים

ד. בגני ילדים כיון שהם פחות מגיל חנוך¹⁰ יש להקל בשמיעת שירים מקלטים, ויש שאין מקלים אלא בגיל 2-3, במקום צרף, והטעם להקל בגנים כיון שאין לגנות הנאה מזה, ולכן במסבות כיון שהגדולים נהנים מזה אסור.

ה. קלטות¹¹ ספורים לילדים אף אם משלבים בהם מעט שירים אין חשש בשמיעתן, וכן אדם שמתקשר לאיזה טלפון ותוך כדי ההמתנה במרכזיה שומע איזה שיר או צלצול אין אסור בדבר¹², וכמו כן אין אסור לשמע בימי הספידה שירים היוצאים ממשיח של ילדים כיון שאינו מתכוון לשמחה ותענוג, אלא להרגיע את הילד, ולילד מתר כיון שלא הגיע לחנוך.

ו. לצרף חולה הצריך לחזק את רוחו, יש להקל דחו"ל¹³ לא גזרו רק זמרה לשם תענוג ושחוק הפביאה לידי קלות ראש אבל לשם רפואה לא גזרו דחו"ל. אך מה שהמציאו בזמן האחרון¹⁴ להתיר לשמע נגונים שקטים אין מקור לזה בקדמונים ויש להחמיר.

בגדים חדשים, שהחינו

ז. יש נמנעים מלבישת בגדים חדשים, אמנם מנהג זה לא הובא לא בשו"ע ולא בשו"ע הרב, ולא בפשנה ברוכה, וכבר כתב לפני כמאתים שנה בספר קמח¹⁵ סלת וז"ל מה שאומרים העולם שאין לעשות בגדים חדשים בימי העמר, הוא שיחת נשים, שלא מצינו

¹⁰ בהלכות חג בחג עמוד ס"א בשם הגריש"א, ובחוט שני (שבת ד' דף שע"ט). ובקובץ מבית לוי מתיר רק לקטנים ביותר.

¹¹ מקדש ישראל ס"ה, ועיין שבט הלוי ח"ו ס"ט דהסכים לזה קצת מטעם דא"א לצמצם.

¹² כיון דהוי הנאה הבאה לו לאדם בעל כרחו והוי פסי"ר דלא אכפ"ל

¹³ הליכות שלמה פי"א הערה נ"ד דלא גרע מחטטין שהתירו לסוך, ובמשנה הלכות חלק ו סימן קו, ג"כ התירוהמדובר שם לענין כל השנה שאסרו זמרא, וכתב שם עוד; וגדולה מזו כתב בשו"ת יד יצחק סי' שכ"ב בקצין אחד עצבני (נערוועז בלע"ז) ולקח לו פאנאגראף והי' כנגן המנגן בזה הקל חליו ותהי לו לרפואה ושאל אי מותר לו לומר למשרתת עכו"ם בע"ש שינגן לו בשבת כי קשה לו יותר לסבול בש"ק שאינו טרוד בעסקיו והתיר לו לעשות כן אלא שאם הוא יר"ש ימנע מזה שלא יתחלל ש"ש על ידו אבל מעיקר דינא התיר לו וממילא בימות החול לית דין צריך בשש שמותר לצורך רפואה.

¹⁴ שערי ימי הפסח

¹⁵ דף קכ"ב

¹⁶חומרא זו בשום פוסק, ואמנם מצאנו מקור למנהג זה בלקט ישר בשם רבו התרומת הדשן, אך הפוסקים לא הביאוהו, ואף שיש נוהגים כך, אין לאסור לאחרים ובפרט בדברים שאין בהם שמחה מיחדת ואין מברכים עליהם שהחינו.

ח. לענין ברכת שהחינו אם נזדמן לו איזה ענין שצריך לברך עליו שהחינו יברך¹⁷, וי"א¹⁸ שעל בגדים חדשים ופרות חדשים לכתחלה יברך בשבת ולא בימות החול, ובפדיון הבן וברית מילה וכדומה, מברך כדרכו.

קנייה והעברת דירה, וסיווד.

ט. מתר לקנות דירה בימי הספיידה ובפרט בארץ ישראל משום ישוב הארץ, וכמו כן מתר לעבר דירה, וכן עשה למעשה הגר"ש¹⁹ סופר, ובפרט בארץ ישראל יש להקל. וי"א שאם אפשר, יעבר בל"ג בעומר או מר"ח סיון. וסיווד דירה מתר בכל אופן.

תספורת

י. הסנדק והמוהל ואבי הבן, ע"פ ההלכה²⁰ מתרין להסתפר ביום שלפני המלה סמוך לערב קדם הליכה לבית הכנסת, ואם המלה בשבת מתר להסתפר ביום ששי גם קדם חצות, אבל ע"פ קבלה אין²¹ לגדולים להסתפר כלל.

יא. ביום ל"ג בעומר מהניח החמה מתר בתספורת, ויש²² מקלין מבערב, וע"פ הקבלה אין להסתפר כלל אבל לילד שעושים²³ חלאק"ה

¹⁶ וכ"כ הלבושי מרדכי מהדורא רביעאי סי' קנ"ג, וכ"כ הכף החיים אות ד' דמותר ללבוש בגד חדש ולברך שהחינו ואין לחוש למנהג זה, שכתב במועד לכל חי.

¹⁷ מ"ב ס"ק ב'

¹⁸ מבית לוי

¹⁹ היטב איטיב א' (להגה"צ מוואלאווא חתן האבני צדק), ובאבני צדק יו"ד מ"ד וכעין זה בשבט הלוי י' קל"ה שהמובחר בר"ח או בל"ג בעומר.

²⁰ מ"ב ס"ק י"ב וי"ג

²¹ אגרות הרמ"ז סוף סי' ב', והגאון ר' מאיר ברנסדופר ז"ל אמר לי שכן המנהג

²² מ"ב י"א

²³ מנחת אלעזר ד' סי' ס', שו"ת דברי יציב ליקוטים והשמטות סימן צה.

מִתֵּר בְּכָל יְמֵי הַסְפִּירָה, וַיֵּשׁ הַמִּמְתִּינִים לַלֵּיָל בְּעֹמֶר, וְהָאֲרִיזָ"ל
בְּעֲצָמוֹ הֵלֵךְ עִם בָּנוּ בְּמִרוֹן לַעֲשׂוֹת תְּגִלָּתוֹ בַּלֵּיָל בְּעֹמֶר וְגִלָּה
בְּעֲצָמוֹ אֶת בָּנוּ וַעֲשֵׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה.

שְׂדוּכִים

יב. לַעֲשׂוֹת שְׂדוּכִין אֲפֹלוּ בַּסְּעוּדָה ²⁴מִתְרִין כָּל הַיָּמִים, אֲךְ רְקוּדִין
וּמַחֲוֹלוֹת אֲסוּרִין.

מִלֹּאכָה

יג. י"א ²⁵שְׁנוֹהֲגִים שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מִלֹּאכָה אֶחָד אֲנָשִׁים וְאֶחָד נָשִׁים כָּל
יְמֵי הַסְפִּירָה, מִשְׁקִיעֵת הַחֲמָה עַד לְאַחַר סְפִירַת הָעֹמֶר, כְּגוֹן תְּפִירָה
וְכַדוֹ' אֲךְ לְמַעֲשֵׂה לֹא רְאִינוּ שְׁנוֹהֲרִים בָּזֶה.

יד. בְּלִיל רֵאשׁוֹן ²⁶דְּשִׁבּוּעוֹת מֵאַחֲרֵין מְלֵהתְּפִלָּל עֶרְבִית עַד צֵאת
הַכּוֹכָבִים, שְׂאֵם יִתְּפִלְלוּ קֹדֶם וַיִּקְבְּלוּ קֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב, חֶסֶר מְעַט
מִמ"ט יְמֵי הַסְפִּירָה, וְהַתּוֹרָה אֲמָרָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תִּמְיַמַּת תִּהְיֶינָה.

²⁴ מ"ב סק"ג

²⁵ שו"ע תצ"ג ד', חק יעקב י"ב, ובהליכות שלמה י"א ו"ג דדוקא מלאכה שיש בה שיהוי, ולא שטיפת כלים וקיפול כביסה.

²⁶ מ"ב תצ"ד א', קיצור ש"ע ק"כ י"א

לעשות רצונך

בעזרת

דברים הנוהגים

בימי העומר

עיונים ובירורים

עיונים ובירורים

מה נקרא רקודין

א. אין¹ אסור בעשיית מעגל כנהוג בשבע ברכות וכדו' כי אין זה אלא הליכה בעגול בעלמא רק שההליכה היא בעגול, ורק המפזז ומקפץ ברקידתו יש מקום לאסור דהוי כעין אמנות רקידה שאסרו חז"ל בשבת.

חתנה

ב. מתר להשתתף בחתנה בימי העמר, גם² בחתנה המתקיימת בימים האסורים לפי המנהג, כיון שנפסק בשו"ע שאם עבר ונשא אין קונסים אותו, ואם יהיה אסור לילך אל הסעודות ולשמחו, אין לך ענש גדול מזה, ויש אומרים שגם בימים שלמנהג החתן מתר ולפי מנהגו אסור, מן הראוי שילך רק לומר מזל טוב ולא ישתתף בסעודה וברקודים.

ג. מתר לרב³ לסדר קדושין בימי העמר גם בזמן שלפי מנהגו אסור להנשא באותו יום, דהעיקר שלהחתן מתר.

ד. בדבר חפז בל"ג בעמר ביום סמוך לערב יש מתירין לעשות הסעודה בשמחה אח"כ בלילה שהוא אור לל"ד אף בכלי שיר וברקודים כדרך כל החתנות מאחר שנתחייבו בשמחה, ויש מחמירים.

ה. חתן⁵ שחפתו ביום ל"ג בעמר, מתענה בו.

ו. בחתנה⁶ של ספרדי ואשכנזי [או להפך], האשה צריכה להתנהג כמנהג בעלה בין לקלא בין לחמרא ומשום דהוא כמו אין דעתו לחזר, ואף שעדין

¹ הליכות שלמה תפילה פ"ח הערה כ"ב, וכו' בערוה"ש של"ט ט' דבזמננו מרקדים בלא סדרים ולא ע"פ סדרי השיר וכו' אבל בסידור תורת חכם, כוונות החופה ושבע ברכות עמוד ת"ב כתב; ונלע"ד דאי אפשר לדמות שני ענינים אלו דאיסור הרקידה בשבת הוא מחמת חשש שיבא לתקן כלי שיר ועל זה פסק הגרש"ז שזה שייך רק ברקידה ממש אבל באיסור רקידה בימי בין המצרים אין האיסור מחמת חשש שמא יבא לתקן כלי שיר אלא האיסור הוא מחמת שזה גורם לשמחה ולכן לכאורה אסורה גם רקידה בלי קפיצה והגבהת הרגליים וגם הליכה במעגל יש ג"כ לאסור והוא דבר פשוט ע"כ. ויש להעיר דאע"פ שחילוקו נכון, אך בהליכות שלמה כתבו לגבי אבל דהליכה גרידא אין בה שמחה.

² שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק א סימן קנט, אך במנחת יצחק ד' פ"ד אסר וצ"ע בדבריו, ומבית לוי כתב מן הראוי רק לומר מז"ט.

³ אגרות משה או"ח א' סימן קנט במסקנא

⁴ שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק א סימן צז, ובמנחת יצחק א' קי"א דבכתבי הדע"ק (הביאו בהגהות מהרש"ם הנדפס בס' אורחת חיים סי' תצ"ג) דיש להקדים א"ע, ולעשות גם הסעודה ביום ל"ג, ושלא לעשות ריקודים וכלי זמר בליל ל"ד, ועיין בתפארת בנים א' עמוד שפ"ו שדעת האדמו"ר רבי אהרן רוקח מבעלזא זי"ע לא היה ניחא שיקבעו יום הנשואין בל"ג בעומר.

⁵ הליכות שלמה י"א כ"ב

⁶ שו"ת מנחת יצחק חלק ד סימן פד

לֹא הִתְחַתֵּנָה, כִּיֹּון שְׂבָאָה בָּצַל קוֹרֶת בֵּיתוֹ וְאִין דַּעְתָּה לַחֲזֹר נִגְרַת אַחֲרָיו, וּבִתְנָאֵי שְׁלֹא נִהְגָּה הֵתֵר בְּתַסְפֶּרֶת וְכִיּוּבִיז עַד לִיד בְּעֶמֶר.

ז. סְפָרְדֵי⁷ שְׁלָמֵד וְהִתְחַנֵּךְ מִיּוֹם הַוּלְדוֹ בְּחֻנּוֹךְ אֲשַׁכְנִיז, יִתְנַהֵג כְּאֲשַׁכְנִיזִים דְּהָיוּ כְּאִין דַּעְתּוֹ לַחֲזֹר, אֲךְ לֹא נִתֵּן הַדְּבָר בְּיַד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַחֲלִיף מִנְהָגִים מְשֻׁמִּים אֶל תַּשֵּׁשׁ תּוֹרַת אִמָּךְ וְכָל אֶחָד צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ וּלְנַהֵג כְּמִנְהַג אֲבוֹתָיו אִישׁ עַל מִחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דְּגָלוֹ

תַּסְפֶּרֶת

ח. שְׁעַר⁸ הַשֶּׁפֶס מִתֵּר לִגְזֹז אֶפְלוֹ אִינוֹ מַעֲכָב הָאֲכִילָה, וּמְרִיטָת גְּבוּת וְרִיסֵי הָעֵינַיִם אִינוֹ בְּכָלֵל הָאֲסוּר, וְלִנְשִׁים בְּפֶרֶט לְצַרֵּךְ צְנִיעוּת וּמִצְוָה מִתֵּר בְּתַסְפֶּרֶת.

ט. אֲשַׁכְנִיז⁹ שְׂאִינוֹ מִסְתַּפֵּר מִלִּי"ג בְּעֶמֶר עַד שְׁבוּעוֹת, אֶפְשָׁר שְׂאֲסוּר לְגַלֵּחַ סְפָרְדֵי שְׁנוּהֵג בָּזֶה הֵתֵר, כְּמוֹ כֵּן סְפָרְדֵי לֹא יִגְלַח אֲשַׁכְנִיז בְּלִי"ג בְּעֶמֶר, אֲךְ לְצַרֵּךְ פְּרִנְסָה עֵין בַּהֲעֶרָה.

אֲבֵל בְּרַחֲצָה

י. הַמֵּתֶאֱבֵל עַל אֶחָד מִשְׁבַּעַה קְרוּבִים, הַמְנַהֵג לְאַסֵּר רַחֲצָה כָּל שְׁלוֹשִׁים יוֹם, מִחֲשֵׁשׁ שְׂיָבוֹא לְהַסְתַּפֵּר, וְלִכֵּן בִּימֵי סְפִירַת הָעֶמֶר שְׂאִין מִסְתַּפְּרִים, יֵשׁ¹⁰ שְׂכַתְּבוּ שְׂמֵתֵר לְאֲבֵל בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים לְרַחֵץ אֶפְלוֹ בַּחֲמִין, וְיֵשׁ מִי שְׂחֻלֵּק בָּזֶה.

⁷ קובץ תשובות א' י"ב

⁸ אבני ישפה יו"ד צ"ט, עיי"ש בטבלא

⁹ שיח התורה ב' תתנ"ו, תשובות הגר"ק. ועיין הלכות שלמה ניסן אב עמוד תי"ד לגבי הג' שבועות דמעיקר הדין מותר, כיון שהמסתפר מותר בכך, אלא שאין נכון לעשות כן, ובהערה 17 שם לענין ל"ג בעומר.

ובספר כל המתאבלים עליה פ"ב הערה 26 דע"פ הדין שמותר לישראל לנגן אצל גוים יש הרוצים להתיר לבן אשכנז לנגן בכלי שיר בחתונה של בני ספרד לצורך פרנסה, אולם לפי מש"כ האשל אברהם שמתיר לנגן דוקא לגוים המרקדים משום שאינו מעורר שמחה אצלו, י"ל דשמנגן בחתונה אצל יהודים בזמן שרוקדים שם בודאי מעורר אצלו שמחה.

¹⁰ פני ברוך י"ד י"ב. ה"ט"ז שפ"א א' דלרש"ל טעם האיסור ברחיצה כל שלשים שמא יגלח, ולכן בחוה"מ שאין מגלחין מותר, ובשו"ת זכר יהוסף ה"ב או"ח ק"כ אות ב' בשם אביו דמותר מטעם זה בימי הספירה מותר חוץ מל"ג בעומר, וכ"כ בעצי ברושים על יו"ד להגר"ש מוילנא ז"ל ס' ס"ב, שמעיד ששמע שהגאון האמיתי מוהרי"א זצ"ל מקאוונא התייר. אך בטוב טעם ודעת ח"ב מהדורא ג' ס' קכ"ב אסר וכתב; לא זו הדרך ולא זו העיר מכמה טעמי חדא דהרי קי"ל דבר שנאסר במנין צריך מנין אחר להתירו ואף דהוי טעם ואזיל ליה הטעם נמי אסור וכו' גם אפילו בלא זה הרי בימי הספירה יש מנהגים שונים יש מסתפרים עד ר"ח אייר ובל"ג בעומר הכל מסתפרין וא"כ בימים הללו יהיה לאבל אסור לרחוץ ובימים אחרים יהיה מותר ונתת דברך לשיעורין גם יהיה כחוכא ואיטולא דבימים הקרובים ליום המיתה קודם ל"ג בעומר יהיה מותר לו לרחוץ ובהגיע ל"ג בעומר וימי אבל נתרחקו יהיה אסור לו לרחוץ ועוד הרי הד"מ ס' שפ"א הביא עוד טעם לאיסור רחיצה מכח דחיישין לכיבוס יעו"ש וא"כ לטעם זה אף בימי הספירה אסור ובזה אתי שפיר מה דאסרינן בצונן כל למ"ד וכו' דאנן קי"ל כטעם הד"מ דאסור מכח כיבוס לכך בצונן יש לאסור עכ"ל

שלוחת הקן בימי הספירה

יא. לדעת¹¹ המקבילים אין לעשות שלוחת הקן בימי הספירה, ואמנם כמובן שיש בזה מצוה ולכן אם נזדמן לו מתר לקיים את המצוה, אך אין חיב לשלוח רק כשרוצה לקח הביצים, ובעל המנחת יצחק עשה שלוחת הקן בימי הספירה, וי"א שרק אם עושה עם הכונות אסור.

יב. אין לפהנים¹² להפנס לבנין שעל קבר רשב"י במרון, ומה ששגור בפי הבריות שבגיתו היתה באפן שלא תהא הטמאה בוקעת ועולה, שמועה בעלמא היא ואין להקל על פיה באסור כהנה, והפהנים הבאים להשתטח על קברי צדיקים ונזהרים מלהקל באסור כהנה זכותם של אותם הצדיקים תעמד להם ביותר במלוי משאלותיהם.

מראש חדש סיון וג' ימי הגבלה

יג. במדינתנו¹³ המנהג לשא ולהסתפר בשלש ימי הגבלה, והינו בראשון של ימי הגבלה בבקר דוקא, ויש מקומות שנוהגין להקל מר"ח סיון וכל אחד יתנהג כפי מנהג מקומו ולאותן הנוהגין¹⁴ להסתפר מראש חדש יש להסתפק אם יש להקל ברקודין ומחולות של רשות.

¹¹ מועדי הגר"ח ח"א קע"ב

¹² הליכות שלמה י"א כ"ג

¹³ מ"ב תצ"ג ט"ו

¹⁴ פמ"ג בשם א"ר, הובא בשעה"צ ד', ובכף החיים ט' נוטה להקל, ובמבית לוי אוסר

היות שמקור דיני האבלות בימים אלו הוא בגלל תלמידי ר"ע שלא נהגו כבוד זה בזה כתבו בסה"ק להקפיד בכבוד החברים במיוחד בימים אלו וכ' הגאון רבי חיים פלאג"י זצ"ל מועד לכל חי סו"ס ו' אהבת החברים בכל עת ובכל זמן צריכים שיהיו אהבת עולם מלב ומנפש ולא מן השפה ולחוץ כל שכן שצריכים להזהר ביותר בין פסח לעצרת להיות באהבה וחבה יתרה נודעת ומעיד אני שמים וארץ דבכל מקום שמצינו קנאה ושנאה בין אחים או שתפים ומה גם בתלמידים ומשרתי הקהל הקדוש דיש בהם קנאת איש מרעהו וכל אחד רוצה להפיל חברו ולהתכבד בקלוננו לא יצאו נקיים רחמנא לצלן ומרבה מדה טובה בכל המקום אשר ביניהם אהבה וחבה מלב ומנפש האריכו ימים ושנים ובהצלחה מרבה גם בניהם עדי עד עכ"ל

באותו זמן מתו תלמידי רבי עקיבא שלא היו נוהגין כבוד זה לזה, וכל זה שעושין זכר כדי להתרחק מהשנאה והקנאה והתאווה והגאווה והכבוד ולקנות מדת האהבה והענוה והשלוה ולכן כתב בשער הפונות דף א' ע"ג להזהיר מאד בענין אהבת החברים העוסקים בתורה ביחד יעו"ש (כף החיים תצ"ג ה')